

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

น้ำพลอย โพธิ์ขวัญ¹

มหาวิทยาลัยบูรพา

ศิริประภา พุทธิกุล

มหาวิทยาลัยบูรพา

ปริญญญา ทองสอน

มหาวิทยาลัยบูรพา

รับต้นฉบับ: 26 มีนาคม 2562 วันแก้ไข: 11 มิถุนายน 2562 วันตอบรับ: 18 มิถุนายน 2562

บทความวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) การทดสอบค่า t -test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 76.41 สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิธีการทางประวัติศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ เจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

¹การติดต่อและการร้องขอบทความนี้ กรุณาส่งถึง น้ำพลอย โพธิ์ขวัญ สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

E-mail : nam.namploy@gmail.com DOI: 10.14456/edupsu.2020.3

LEARNING ACHIEVEMENT IN A HISTORY SUBJECT THROUGH A STAD COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE AND A HISTORICAL METHODOLOGY

Namploy Pokwan¹

Burapha University

Siraprapa Phruttikul

Burapha University

Parinya Thongsorn

Burapha University

Received: 26 March 2019 Revised: 11 June 2019 Accepted: 18 June 2019

Research Article

The present study aimed to examine grade 6 students' learning achievement in a history subject when compared with a 70% criterion and to investigate the students' attitude towards learning the history subject through a STAD cooperative learning technique and a historical methodology. The sample included 32 grade 6 students at Watsrimuang Manipal School 1, Muang District, Nakhonnayok, in the first semester of 2018, selected via cluster random sampling. The instruments were lesson plans which applied the STAD technique and the historical methodology, a pre and post achievement test, and an attitude test. The data were analyzed using means (M) standard deviations (S) and a *t*-test.

The findings were as follows:

1. The posttest mean scores were higher than those of the pretest at the .05 level of statistical significance.
2. The posttest mean scores equated 76.41%, which was higher than the targeted 70 at the .05 level of statistical significance.
3. The students' overall attitude was at 4.38 on average, which was a high level.

Keywords: STAD Cooperative Learning Technique, Historic Methodology, Learning Achievement, Attitude Towards Learning History.

¹Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Namploy Pokwan
Burapha University E-mail : nam.namploy@gmail.com

บทนำ

วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากประวัติศาสตร์ช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากอดีต เพื่อเป็นบทเรียนสำหรับปัจจุบัน องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาประวัติศาสตร์จะทำให้เข้าใจถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบจากปัญหา และการศึกษาประวัติศาสตร์ยังก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปกำหนดนโยบายให้เป็นประโยชน์ต่อทั้งปัจจุบันและอนาคต (สุนทร ชุตีธรรณท์, 2552) การศึกษาประวัติศาสตร์จึงเป็นการศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องราวของมนุษย์ในอดีตเพื่อให้เข้าใจพื้นฐานของสังคมมนุษย์ และการศึกษาความสำเร็จหรือข้อผิดพลาดของมนุษย์ เพื่อเป็นบทเรียนและแนวทางในการแก้ปัญหาของตนเองและสังคมปัจจุบัน (สิริวรรณ ศรีพหล, 2555)

จากการศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ พบปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ในปีการศึกษา 2557 – ปีการศึกษา 2559 ผลคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ปีการศึกษา 2557 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 50.67 ปีการศึกษา 2558 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 49.18 และปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 46.68 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีการศึกษา 2558-2559 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศนั้นไม่ถึง 50% (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) ซึ่งวิชาประวัติศาสตร์เป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่นักเรียนต้องทำการทดสอบ ผลคะแนนจึงสะท้อนว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมลดลงทุกปี

นอกจากปัญหาลักษณะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยังพบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน โดยในการจัดการเรียนการสอนในวิชาประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ พบว่า มีการสอนเฉพาะเนื้อหาลักษณะบรรยาย การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์วิจารณ์ การให้เหตุผล หรือการฝึกฝนด้านการใช้เอกสารและการเขียนประวัติศาสตร์ ยังมีน้อยส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจวิชาประวัติศาสตร์เท่าที่ควรเนื่องจากวิธีการสอนของครูไม่น่าสนใจ (เฉลิม มลิล นิตเขตต์ปรีชา, 2559) ส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจเรียน เพราะคิดว่าวิชาประวัติศาสตร์น่าเบื่อและมีลักษณะเป็นเรื่องเล่าของชื่อคน ชื่อลำดับสถานที่ ลำดับเวลา เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องเรียนจากหนังสือหรือตำรา อ่านไปท่องไป ไม่เคยสงสัยหรือมีคำถาม ไม่เคยติดตามผลการค้นคว้าหรือแนวคิดทางประวัติศาสตร์ใหม่ ๆ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากวิธีการจัดการเรียนการสอนของครู (อดิสร ศักดิ์สูง, 2554) เพื่อจะแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง การลงมือปฏิบัติหรือเรียนรู้ด้วยตนเองจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดความคงทนในการเรียนรู้ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ใช้เหตุผลและคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมากขึ้น (ทิสนา แคมมณี, 2551)

การจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Johnson & Johnson, 1994) เทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน แบ่งเป็นกลุ่มย่อย ระยะเวลาสามสัปดาห์ ปานกลาง อ่อน สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม มีขั้นตอนการจัดการเรียนดังนี้ ขั้นที่ 1 การนำเสนอข้อมูล ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยวิธีการสอนโดยตรงหรือใช้สื่อที่หลากหลาย ขั้นที่ 2 การทำงานร่วมกัน นักเรียนจะถูกแบ่งกลุ่มระยะเวลาสามสัปดาห์ ปานกลาง อ่อน ช่วยกันเรียนรู้บทเรียนที่ได้รับมอบหมาย ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อยท้ายบทเรียนของสมาชิกแต่ละคน ขั้นที่ 4 การปรับปรุงคะแนน คิดคะแนนพัฒนาการรายบุคคล และ ขั้นที่ 5 การตัดสินผลงานกลุ่ม รวมคะแนนพัฒนา

ของสมาชิกแต่ละคนเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดได้รับรางวัล (Slavin, 1995) ประกอบกับวิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นวิธีหนึ่งสำหรับการจัดการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ โดยเป็นกระบวนการในการแสวงหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเกิดจากวิธีวิจัยเอกสารและหลักฐานประกอบอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ทางประวัติศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543) มีกระบวนการตรวจสอบ วิเคราะห์หลักฐานเพื่อทำความเข้าใจสาเหตุและผลกระทบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมจนถึงปัจจุบัน (Louis, 1950) วิธีการทางประวัติศาสตร์มีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหาหรือข้อสมมติฐาน ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาความรู้โดยการรวบรวมหลักฐาน ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และประเมินคุณค่าข้อมูล ขั้นที่ 4 ขั้นตีความและสังเคราะห์ และ ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนอข้อมูล (เฉลิม มลิตา นิตเขตต์ปรีชา, 2559)

การจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะอื่น ๆ ของนักเรียนดังรายงานการวิจัยของจักรพงษ์ วงษ์จันทร์แดง (2558) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนประกอบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด และชัชวรี ธรรมเกษตรศรี (2558) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์มาใช้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ และศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังจากได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 4 ห้องเรียน จำนวน 120 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่มในการสุ่ม

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ และเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ สารการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ เรื่อง วิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สารที่ 4 ประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระยะเวลา

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 ชั่วโมง รวม 12 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ จำนวน แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง ความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 (ระดับเหมาะสมมาก) มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษากลุ่มย่อย 2.1 กำหนดประเด็นปัญหาที่จะศึกษา 2.2 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลหลักฐาน 2.3 วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลหลักฐาน 2.4 สังเคราะห์หรือตีความข้อมูล 2.5 นำเสนอเรื่องที่ศึกษา ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นปรับปรุงคะแนน และพัฒนารายบุคคล และขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินผลงานกลุ่ม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ วัดองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ พิจารณาประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.22-0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.22-0.78 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ วัดเจตคติ 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม ด้านเนื้อหา และด้านการนำไปใช้ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก (Positive) และข้อคำถามเชิงลบ (Negative) จำนวน 25 ข้อ พิจารณาประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติแต่ละข้อกับองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.65 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ แนะนำขั้นตอนการทำกิจกรรมและบทบาทของนักเรียนในการเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 แผน เป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเมื่อการเรียนการสอนสิ้นสุดตามกำหนด โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ (ฉบับเดิม) และแบบวัดเจตคติต่อวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ จำนวน 15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย(M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S) และการทดสอบค่าที (*t-test*) แบบ Dependent Sample

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย(M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S) และการทดสอบค่าที (*t-test*) แบบ One sample

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย(M) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แสดงดังตารางที่ 1

ตาราง 1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนน	<i>n</i>	M (คะแนนเต็ม 20)	S	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ก่อนเรียน	32	10.72	3.21	31	10.597	.00*
หลังเรียน	32	15.28	2.29			

**p* < .05

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์หลังเรียน (*M*=15.28) สูงกว่าก่อนเรียน (*M*=10.72) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 (14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน)

การทดสอบ	n	M	S	Percent of Mean	t	p
หลังเรียน	32	15.28	2.29	76.41	3.166	.003
เกณฑ์	32	14	-	70	-	-

*p < .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์หลังเรียน (76.41%) สูงกว่าเกณฑ์ (70%) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย(M)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย(M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และระดับเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	M	S	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านกิจกรรม	4.26	0.58	มาก
2. ด้านเนื้อหา	4.35	0.33	มาก
3. ด้านการนำไปใช้	4.61	0.19	มากที่สุด
รวม	4.38	0.41	มาก

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าเจตคติในภาพรวมของนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 0.41 คะแนน เมื่อพิจารณาพบว่าด้านที่มีเจตคติสูงที่สุด คือ ด้านการนำไปใช้ มีคะแนนเฉลี่ย(M) เท่ากับ 4.61 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 0.19 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหามีคะแนนเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.35 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 0.33 คะแนน อยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย(M) เท่ากับ 4.26 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 0.58 คะแนน อยู่ในระดับมากตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.72 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.28 คะแนน) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและนำมาสังเคราะห์เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม การจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ และมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Class presentation) ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษากลุ่มย่อย (Teams) 2.1 กำหนดประเด็นปัญหาที่จะศึกษา (Setting up problem) 2.2 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลหลักฐาน (Data collection) 2.3 วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลหลักฐาน (Data analysis) 2.4 สังเคราะห์หรือตีความข้อมูลหลักฐาน (Data interpretation and Synthesis) 2.5 นำเสนอเรื่องที่ศึกษา (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย (Quizzes) ขั้นที่ 4 ขั้นปรับปรุงคะแนนและพัฒนารายบุคคล (Individual improvement scores) และขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินผลงานกลุ่ม (Team recognition) การจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์นั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้นักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น นักเรียนได้คิด วางแผน คิดวิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติ และช่วยกันหาคำตอบหรือผลสรุป โดยใช้กระบวนการกลุ่มของการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541) ได้กล่าวถึงกระบวนการกลุ่มว่าจะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ได้สะท้อนความคิด และอภิปราย ได้สรุปความคิดรวบยอด ตลอดจนได้ทดลองหรือประยุกต์แนวคิด กระบวนการกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสูงสุดและทำให้บรรลุผลงานสูงสุด และเมื่อเรียนรู้สำเร็จนักเรียนจะต้องทำการทดสอบย่อยด้วยตนเอง โดยที่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มไม่สามารถช่วยเหลือได้ โดยขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย (Quizzes) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อให้มีคะแนนดีขึ้น และเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อ่อนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น (Slavin, 1995) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รพีภักดิ์ ไพระสินธุ์ (2558) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้สัญลักษณ์ชาติไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และของชัชวรี ธรรมเกษตรศรี (2558) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาประวัติศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เกณฑ์เท่ากับ 14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เนื่องจากการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ มีบรรยากาศในการเรียนแตกต่างจากการเรียนแบบปกติที่ครูเป็นผู้บรรยายความรู้เพียงฝ่ายเดียว นักเรียนแทบจะไม่ได้ลงมือปฏิบัติ แต่การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเอง โดยในขั้นที่ 2 ขั้นศึกษากลุ่มย่อย (Teams) ซึ่งนักเรียนต้องลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนของวิธีการทางประวัติศาสตร์โดยครูเป็นผู้แนะนำ ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น เนื่องจากการลงมือปฏิบัติจะทำให้นักเรียนได้ฝึกฝน แก้ปัญหาด้วยตนเอง ใช้ความสามารถในการหาวิธีการในการหาคำตอบ โดยต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์มาประยุกต์ใช้เพื่อนำไปสู่คำตอบ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2541) โดยเฉพาะในขั้นที่ 2.2 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลหลักฐาน (Data Collection) 2.3 วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลหลักฐาน (Data Analysis) และ 2.4

สังเคราะห์หรือตีความข้อมูลหลักฐาน (Data Interpretation & Synthesis) ซึ่งเป็นขั้นตอนของวิธีการทางประวัติศาสตร์ ดังนั้นนักเรียนจะได้ฝึกฝนทักษะที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การคิดวิเคราะห์ การตีความ และการสังเคราะห์ ส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ เน้นอุดร (2553) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 78.60

3. เจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 4.38 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และรางวัลจากผลสำเร็จสามารถกระตุ้นให้สมาชิกร่วมมือกันเรียนรู้อย่างมาก โดยจากการสังเกตในการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และมีความพยายามมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ดังที่ Johnson & Johnson (1994) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือต่อนักเรียนทั้งด้านสังคมและด้านวิชาการ คือ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกจากการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อกัน, การส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก และแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียม, ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกันและกัน, ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น, ทำให้นักเรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในสังคม ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร และการทำงานเป็นกลุ่ม ประกอบกับการนำวิธีการทางประวัติศาสตร์เพิ่มเข้าไปในขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ในขั้นตอนที่ 2 ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย (Teams) นักเรียนต้องร่วมมือกัน ช่วยกันเรียนรู้ตามขั้นตอนของวิธีการทางประวัติศาสตร์ด้วยตนเอง ในขั้น 2.1 กำหนดประเด็นปัญหาที่จะศึกษา (Setting up problem) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกประเด็นที่สนใจศึกษาเอง เช่นเดียวกับ ขั้นที่ 2.2 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลหลักฐาน (Data Collection) และ 2.3 วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลหลักฐาน (Data Analysis) การค้นหา รวบรวม เลือกใช้ และวิเคราะห์หลักฐานเพื่อนำไปสู่คำตอบทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแก้ไข ปัญหาในการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ที่มักจะสอนเฉพาะเนื้อหาโดยครูเป็นผู้บรรยายฝ่ายเดียว ส่วนการวิเคราะห์ วิจัย การให้เหตุผล หรือการฝึกฝนด้านการใช้เอกสารและการเขียนด้วยตนเองมีน้อยมาก (เฉลิม มลิตา นิตเขตต์ปรีชา, 2559) ส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจ ไม่เห็นความสำคัญ เบื่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์จากการที่ครูบรรยายฝ่ายเดียว (อดิศร ศักดิ์สูง, 2554) จากผลการวิจัยและการสังเกตนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์นั้นนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน การช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม และมีเจตคติที่ดีหรือในระดับ 4.38 (มาก) ต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ดังที่พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครเดช แสนณรงค์ (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ รายวิชา ส3112 ประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิก พบว่านักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมาก จากการที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และวิธีการทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 รวมทั้งมีเจตคติที่เห็นด้วยหรือมากต่อวิชาประวัติศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบไปด้วย 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ ศาสนา หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ ครูผู้สอนสามารถนำแนวทางการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาเจตคติต่อการเรียนในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

2. ในการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์นั้นสื่ออุปกรณ์มีความจำเป็น ดังนั้น ครูผู้สอนควรเตรียมสื่อ อุปกรณ์ แหล่งข้อมูล เอกสาร หรือแหล่งเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และฝึกฝนวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากหลักฐานและข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งมีความจำเป็นในขั้นการรวบรวมหลักฐานและขั้นวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของหลักฐาน

3. การจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ เป็นการจัดการเรียนที่แตกต่างกับการเรียนแบบปกติ ดังนั้นครูผู้สอนควรอธิบายบทบาทหน้าที่ของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเองโดยมีครูคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ

4. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า เจตคติด้านกิจกรรมและด้านเนื้อหา อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาว่าการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์สามารถพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ด้านกิจกรรมและด้านเนื้อหาได้จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

5. ควรมีการศึกษาแนวทางการนำการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับวิธีการทางประวัติศาสตร์ไปศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดสังเคราะห์ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการแก้ปัญหา หรือพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประวัติศาสตร์*. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- จักรพงษ์ วงษ์จันทร์แดง. (2558). *การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องอาณาจักรสุโขทัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เฉลิม มลิลลา นิติเขตต์ปรีชา. (2559). *เทคนิควิธีการสอนประวัติศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชวี ธรรมเกษตรศรี. (2558). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาประวัติศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รพีกิจ ไพรสินธุ์. (2558). *ผลการจัดการเรียนรู้สัญลักษณ์ชาติไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาสังคมศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2541). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

- สิริวรรณ ศรีพหล. (2555). *ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางสังคมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2561). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วันที่สืบค้น 1 ธันวาคม 2560, จาก <http://www.niets.or.th>.*
- สุนทร ชุตติธรรานนท์. (2552). *ชาตินิยมในแบบเรียนไทย*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- อดิสร ศักดิ์สูง. (2554). *ครูสังคมศึกษากับประวัติศาสตร์: เทคนิคการสอนและการทำผลงานทางวิชาการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- อัครเดช แสนณรงค์. (2557). *การศึกษามูลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ รายวิชา ส31103 ประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศษ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- อำนวย แนนอุดร. (2553). *การศึกษาทักษะกระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD โรงเรียนบ้านกุดจิก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศษ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- Johnson, D.W. & Johnson. R.T.(1994). An overview of cooperative learning. *Creativity & collaborative learning*. 45, 31-34.
- Louis, G. (1950). *Understanding History: A Primer of Historical Method*. New York: Alfred A. Knopf.
- Slavin, R.E. (1995). *Cooperative learning: Theory, research and practice* (2nd ed.). Massachusetts: Simon&Schuster.